

Wouter le Duc

Echo van de ziel

DOOR DIANA BOKJE

Wie de zachte minimalistische portretten van Wouter le Duc beschouwt, krijgt het gevoel in mensen hun ziel te kijken. De fotograaf is in staat om maskerste verwijderen en weer te geven wat hij hier achter vindt. Kenmerkend voor zijn beelden zijn de verstilde sfeer, de gedempte kleuren en het zachte daglicht dat over het model strijkt. Wouter le Duc is de winnaar van de Rabo Photographic Portrait Prize.

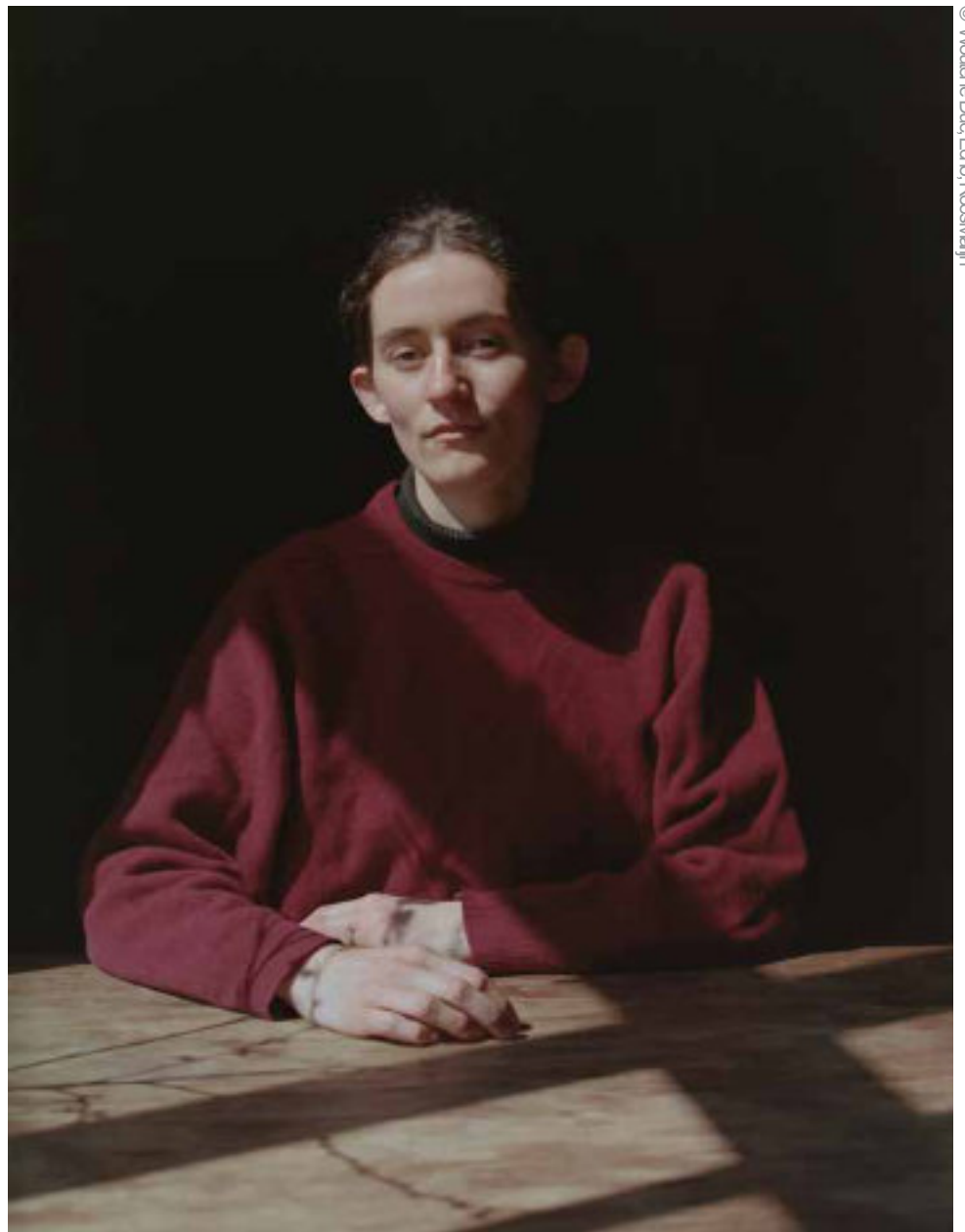
Nazijn studie aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam, maakte Wouter de Duc verschillende fotografische omzwervingen tot hij ontdekte dat hij zijn hart en ziel kwijt kon in de portretfotografie. Hij besloot zich hier volledig op toe te leggen. In 2016 hoorde hij tijdens een documentaire radio-uitzending over een Frans klooster waar een artist in residence was gevestigd. “Het klonk direct als een fantastische plek waar iedereen op elk moment welkom is. Bovendien mag je er werken aan je eigen project zonder dat daar voorwaarden aan worden gesteld. Wanneer er plek is, mag je komen. Het is een plek met een verleden, waar tijdens de wereldoorlogen soldaten werden verpleegd en een sekte heeft gezeten.”

Hij meldde zich aan en kon hier verblijven. “Ik ervaar daar een enorm gevoel van vrijheid dat me de ruimte geeft om op onderzoek uit te gaan. Er is daar natuur, een supermarkt en verder niets. Het is een heel belangrijke plek voor de ontwikkeling van mijn werk. Hier kan ik mijn signatuur verder uitwerken en het pionierswerk doen voor het maken van nieuw werk. Het is heel rustgevend, de stilte en de concentratie. Tegelijkertijd is het ook heel confronterend. Alles is daar wat je nodig hebt: rust, sfeer, licht, ruimte. Als je het nu niet doet, wanneer dan wel? In Nederland kun je zoveel dingen tot belangrijk bestempelen. Wanneer iets niet loopt zoals je wilt, kun je de oorzaak altijd ergens anders zoeken. Het klooster is als een leeg canvas. Ver weg van de rest van de wereld ben je helemaal op jezelf aangewezen.”

ECHO

Voor de serie *Echo* fotografeerde Le Duc medekunstenaars die hij in het klooster ontmoette. Opvallend is dat zich in elk paar ogen wel wat leed, verdriet of pijn aftekent. Alsof je direct in de ziel van de kunstenaar kijkt. “Ik denk dat dit effect bij makers als kunstenaars, filosofen of dansers sterker aanwezig is. Ik vind het heel fijn als een portret een samenwerking is en ik merk dat het toch het beste werkt bij mensen die zelf ook gewend zijn om een creatieproces door te maken. Onbewust ben je er een deelnemer aan. Er is een schaal van mensen die op de foto gaan en doen wat ik van ze vraag tot mensen die intensief deelnemen aan dat gezamenlijke proces. Zij laten soms meer van zichzelf zien. Ik probeer toch altijd naar binnen te kijken en in die persoon iets van mezelf te herkennen. Als een echo.”

“ Ik probeer naar binnen te kijken en in de geportretteerden iets van mezelf te herkennen

© Wouter le Duc, Ethno, Luke

IN HET MOMENT

De serie *Fragments of a river* is een samenwerking tussen de fotograaf en vriend en schrijver Hannah Chris Lomans. Het project begon toen Hannah Chris aan Wouter vertelde dat hen non-binair is. Zowel in de poëtische teksten als in de foto's blijft het thema van non-binair zijn onbenoemd. Het is de onderliggende stroom die de kijker uitnodigt om er zijn eigen invulling aan te geven. Wat direct opvalt is dat de blik waarmee de geportretteerden in de camera kijken anders is dan bij de meesteportretten van Le Duc. Op het eerste gezicht ogen de meesten zelfbewuster. "Ik had geen andere intentie bij het maken van deze serie dan bij mijn andere werk. Net als altijd was er eerst een gesprek. Die gesprekken gaan over alles wat ons als mens bezighoudt en niet zozeer waarom ik iemand fotografeer. Het kan wel zo zijn dat de energie bij het ene project anders is dan bij het andere. Tijdens het fotograferen probeer ik de chemie van het moment vast te houden. Dat is best een uitdaging. In het begin was ik geneigd om langer te blijven praten bij een interessant gesprek. Na anderhalf uur merkte ik echter dat de energie er een beetje uit was. Tegenwoordig maak ik foto's tijdens het gesprek. Je neemt dan de intimiteit ervan mee op het moment van fotograferen."

MEER LEVEN IN ANALOOG

Wouter le Duc werkt analoog vanwege de manier hoe licht, ruimte, scherpte, onscherpte en kleuren wordt gevangen. "In digitaal zit perfectie, maar in analoog zit voor mij meer leven. Nadat ik de negatieven heb gescand en ontwikkeld bewerk ik ze tot ze overeenkomen met mijn herinnering van hoe het was, hoe ik het heb ervaren. Wat niet wil zeggendat ik nooit een stopcontact wegwerk in Photoshop. Een foto begint voor mij met het zien van de potentie van de ruimte en het licht. Het gaat om het moment dat alles samenkomt: de ruimte, de persoon voor je, het licht en al die andere elementen. Ze zijn dan meer dan de som der delen. Vervolgens krijg je het opwindende gevoel waarop je je afvraagt: zie ik dit echt, zo heb ik het nog nooit gezien. Een portret is voor mij goed wanneer het iets met mij doet. Sommige foto's maken direct impact, maar dat betekent niet dat ze de beste zijn. Pas na een maand zie ik wat ik er echt van vind en weet ik of ik het goed vind." □

WOUTERLEDUC(1989) studeerde in 2014 af aan de Willem de KooningAcademie. Naast zijn persoonlijke projecten werkt hij in opdracht van verschillende kranten en tijdschriften. LeDuc is de winnaar van de RaboPhotographic Portrait Prize 2022 en exposeert regelmatig in binnen- en buitenland. www.wouterleduc.com

© Wouterle Duc, Fragmentsof a river, Manila

